

Το Ναυτικό Μουσείο της Γένοβας

Όλα τα πλοία που έχει φιλοξενήσει ανά τους αιώνες το ιστορικό λιμάνι της ιταλικής πόλης και όχι μόνο, πραγματοποιούν ένα μεγάλο ταξίδι στο χρόνο, μέσα από τις θεματικά διαμορφωμένες αίθουσες του Ναυτικού Μουσείου της πόλης

Το κτίριο Galata είναι η πιο παλιά κατασκευή που έχει απομείνει από τον παλιό Ναύσταθμο, εκεί όπου η Δημοκρατία της Γένοβας κατασκεύαζε, εξόπλιζε και επισκεύαζε τις γαλέρες του στόλου της. Σήμερα διατηρώντας μια συνέχεια με το παρελθόν το Galata έγινε η έδρα του Ναυτικού Μουσείου, με νέα όψη ύστερα από την αρχιτεκτονική επέμβαση του Guillermo Vazquez Consuegra. Ακολουθώντας μια διαδρομή χρονολογική, κάθε όροφος παρουσιάζει ένα διαφορετικό τρόπο για να ταξιδεύει κανείς «δια θαλάσσης». Το ισόγειο είναι αφιερωμένο στην εποχή του κουπιού. Μετά τη σάλα του Χριστόφορου Κολόμβου και το οπλοστάσιο του Ναυστάθμου, που περιλαμβάνει μερικά ιστορικά κειμήλια μεγάλης σημασίας, ο επισκέπτης βρίσκεται μπροστά σε μια γαλέρα, τη βασίλισσα των θαλασσών από το 12^ο μέχρι το 17^ο αιώνα, τοποθετημένη πάνω στη ράμπα καθέλικουσής της. Επίσης, μπορεί να απο-

κτήσει μια ιδέα για την καθημερινή ζωή στη γαλέρα με στοιχεία που αφορούν στο φαγητό, την ενδυμασία, τα πυροβόλα όπλα, την τέχνη της ναυσιπλοΐας.

Η εποχή των ιστιών είναι ο πρωταγωνιστής του πρώτου και του δεύτερου ορόφου. Εγκαταστάσεις πολυμέσων επιτρέπουν να φυλλομετρήσει κανείς εικονικά τους άτλαντες της συλλογής του Μουσείου, αλλά και να θαυμάσει το ζευγάρι των σφαιρών του Βενετσιάνου χαρτογράφου Vincenzo Maria Coronelli, μαρτυρία για την πρόοδο της γνώσης του κόσμου. Η σάλα της καταιγίδας μάς προσκαλεί να αντιμετωπίσουμε, πάντα με τρόπο εικονικό, μα περιτοιχισμένοι από αντικείμενα αυθεντικά, τη δύναμη της θάλασσας στην καταιγίδα και να ξαναζήσουμε την αιώνια πρόκληση του ανθρώπου από τα στοιχεία της φύσης. Κατόπιν ανεβασμένοι στη γέφυρα ενός μπριγαντινιού-γολέτας του 1800 μπορούμε να γνωρίσουμε τον κόσμο του ιστιοφόρου μέσα από

τις υλικές του μαρτυρίες, ενώ στην ερώτηση πώς κατασκευαζόταν ένα ιστιοφόρο, απαντά η αίθουσα του ναυπηγείου, του οποίου έχουν επανακατασκευαστεί πιστά τα γραφεία της διεύθυνσης, το σχεδιαστήριο, το ξυλουργείο, και η ναυπηγική κλίνη.

Ο τρίτος όροφος είναι αφιερωμένος στις εκθέσεις. Η μόνιμη «Ιταλικά Υπερωκεάνια 1861-1945» είναι ένα ταξίδι στο χρόνο και στο χώρο πάνω στα ιταλικά επιβατηγά, που από την ένωση της Ιταλίας και μετά αποτέλεσαν τον κύριο μεταφορέα των μεταναστών της στον κόσμο. Μοντέλα, όργανα, σχέδια, ευρήματα αυθεντικά και πλούσια ειδικά εφέ συμπληρώνουν την έκθεση. Στο τέλος της διαδρομής η συλλογή караβογραφιών του Berre Croce μάς οδηγεί στον κόσμο των σκαφών αναψυχής και στο μεγαλείο της Belle Epoque, όταν δεκάδες μυθικά ιστιοφόρα και ατιμόπλοια αυλάκωναν τη Μεσόγειο, μεταφέροντας εστεμμένους, ευγενείς και μεγιστάνες. ▶

